

gerne henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa dette Forhold, idet den Forstærkning, det her drejer sig om, jo skulde afværge fremtidige Ødelæggelser, saaledes at der ligefrem bliver Tale om Foranstaltninger, som Staten er direkte interesseret i. Der er maaske kun ringe Mulighed for, at Staten kan yde mere end Halvdelen, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at naar det gælder Bygning af kostbare Havneanlæg paa Jyllands Vestkyst, forlanger man ikke, at Fiskerne eller Beboerne skal møde med Halvdelen, der yder Staten glat væk det hele. Det er i og for sig kun godt, at Staten er saa rundhaandet, naar det drejer sig om Vestkystfiskerne, men vi vilde jo alligevel være gladere, hvis de bornholmske Fiskere kunde faa i det mindste de $\frac{5}{6}$. Jeg vil i alt Fald lægge et godt Ord ind derfor hos den højtærede Minister.

Endelig skal jeg gøre et Par Bemærkninger om Hasle Havn. Hasle Havneudvalg er ved Forsømmelighed kommet for sent med sit Andragende, til at en Bevilling til Udbedring af den ved denne Havn forvoldte Skade kunde komme med paa dette Ændringsforslag. Men da Forsømmeligheden er af den Karakter, at den formentlig ikke bør gaa ud over Havnen, vil jeg tillade mig at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at ogsaa Hasle Havn har lidt under Stormfloden; og da Havnen er Baadehavn ved Siden af at være Trafikhavn, synes jeg, der maa være Mulighed for, at ogsaa den kunde faa de $\frac{5}{6}$ som Tilskud af Staten. Der kunde være saa meget mere Grund dertil, som denne Havn ingen Kapital har, men derimod en betydelig Gæld, og det er nødvendigt i Løbet af forholdsvis kort Tid at udbedre forskellige Værker ved Havnen. Jeg tillader mig at bede den højtærede Minister om at se saa velvilligt paa det nu indsendte Andragende fra Havnebestyrelsen som vel muligt.

Svendson: Som udtalt baade af den ærede Ordfører og af det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) har Finansudvalget haft Samraad med den højtærede Trafikminister angaaende Transport af Roer og Kartofler, og det er derom, jeg gerne vil sige nogle faa Ord til Vejledning for Medlemmer, som maaske ikke er rigtig klare over disse Forhold. Det er jo saa, at naar der er Tale om Sukkerroer og Sukkerfabrikker, har Folk mange Gange en Forestilling om et Aktieselskab, nogle faa Aktionærer, der udbytter og udnytter Be-

folkningen paa en ofte noget ublu Maade og i alt Fald er i Stand til at skaffe sig en overordentlig stor Indtægt af deres Aktier; og der kunde være dem, der mente, at det var Aktionærernes Ærinde, vi var gaaede med dette Samraad om Nedsættelse af Taksten for Befordring af Sukkerroer. Men det er en Misforstaaelse. Det, her er Tale om —, ja, der er egentlig to Hensyn, som her spiller ind. Det ene er Hensynet til Sukkerroedyrkerne. For Fabrikken „Vestsjælland“s Vedkommende er Forholdet f. Eks. det, at den ikke i væsentlig Grad konkurrerer med Udlandet, for saa vidt som det aller-meste af, hvad den tilvirker, udføres. Den har altsaa slet ikke noget Udbytte af den Beskyttelse, man mener, der er ydet Roesukkerfabrikationen herhjemme. Som det er oplyst for os, har der til Sukkerfabrikken været knyttet et Areal af ca. 3,000 Tdr. Land, fra hvilket Roerne har været befordrede af Statsbanerne til Fabrikken, og det bliver jo mange Tusinde Vognladninger. Ved den nye Takstlov rantes Sukkerroedyrkerne nu ikke alene af den almindelige Takstforhøjelse, men Administrationen satte samtidig Sukkerroerne op i en højere Klasse, hvilket bevirkede, at Fragten for Sukkerroer blev forhøjet med 50—75 pCt. Dette var ikke Forudsætningen, da Takstloven blev vedtaget. Tidligere var f. Eks. Taksten for en Vognladning à 10,000 kg fra Jyderup til Fabrikken „Vestsjælland“ 10 Kr. 80 Øre. Nu sattes den pludselig op til 18 Kr. 90 Øre. Det kunde Roedyrkerne selvfølgelig ikke være tjente med, det vilde ødelægge dem i den Forstand, at de var nødt til at holde op med Roedyrkning, og det var udenfor baade de Forudsætninger, hvorunder Takstloven blev givet, og de Forudsætninger, hvorunder Roedyrkerne overfor Fabrikkerne havde tegnet sig for Arealer. Der blev derfor i Fjor i Finansudvalget plejet Samraad med den daværende højtærede Trafikminister om at nedsætte Taksterne for Sukkerroer fra 5te Klasse, hvori de var blevet sat, til 6te, hvor de tidligere havde staaet, men Nedsættelsen var betinget af ganske ekstraordinære Ydelser, ogsaa af Fabrikkerne, som skulde underkaste sig ekstraordinært korte Aflæsningsfrister og forpligte sig til at lade befordre et vist Antal Tusinder af Vognladninger for at opnaa denne Fordel. Det har nu vist sig, at denne Nedsættelse ikke var tilstrækkelig, hvis Sukkerroedyrkerne vedblivende skal kunne trives paa de Egne, hvor de har forpligtet sig til at levere til Fabrikkerne, saa at vi nu staar overfor den Eventualitet, at de vedkommende enten